APOFORÈTA

LUSTRUMEDITIE

Inhoudsopgave

Voorwoord 3

Verleden

Het oude gebouw 4
Oud-leerlingen over het USG 5
Don't forget your memories 8
Nostalgie tussen de kinderknutselwerkjes 9
De huidige staat van het oude gebouw 10

Heden

Krijn Kieviet a.k.a. BEREND BOT 11
Gossip Girl 12
Fun Facts 13
De Hongerspelen: Mockingjay 15
Fouten in de school 16
Quotes 17
The Imitation Game 22

Toekomst

De toekomst van mijn rijbewijs 23
De toekomstplannen van de wind 24
Horoscoop 25

Colofon 28

Voorwoord

Daar zaten we dan, vijf jaar geleden: opeengepakt in de Pieterskerk om het 535-jarige bestaan van onze school te vieren. In december zat ik er weer: iets minder opeengepakt en nog een tikkeltje verkleumder op de banken in de oude kerk, omdat het nou eenmaal traditie is. Ach, het heeft wel wat: de sympatieke burgemeester te zien spreken over ons schooltje en vervolgens te zien dat hij een lach op de gezichten van het oudere echtpaar, waarschijnlijk oudleerlingen, achter mij tovert.
Al is het dit jaar geen week feest, maar wordt het feest over een jaar uitgesmeerd, toch is het bijzonder dat de school alweer 540 jaar oud is. Iedereen draagt zijn steentje bij en dan kan de APO, die er zelf inmiddels ook al aardig wat jaartjes op heeft zitten, natuurlijk niet achterblijven, vandaar deze lustrumeditie.
Geniet onder andere van een interview met oud-leerlingen van het USG, een bezoekje aan het oude gebouw, de verse quotes en de roddels!

Namens de redactie,

Benthe de Ridder

CV TRA GYMNASIU

AL GYMNASIUM
BASIS
SCHOOL
DE ODYSSEE
Odyssee
40

OUD-LEERLINGEN OVER HET USG

Ooit binnengekomen met een grote, in verhouding tot wat we gewend waren toch wel heel erg zware, schooltas en een overdosis aan frisse moed, zullen we een aantal jaren verder deze school allemaal weer verlaten met een rugzak vol herinneringen. Herinneringen die van persoon tot persoon, van tijd tot tijd verschillen.
In dit interview delen oud-leerlingen van het USG hun herinneringen met ons. Zij vertellen hoe zij hun schooltijd hebben beleefd, waar hun interesses lagen en waar zij het USG het meest dankbaar voor zijn.

Op de vraag wat hen het eerste te binnen schiet als zij denken aan het USG wordt vaak "een prettige schoolperiode" genoemd, maar ook "brillen, beugels en enorme schooltassen". José Vliegen, eindexamenjaar 1975 legt uit: "Als ik denk aan het USG buitelen gedachten en beelden door elkaar – er is niet iets 'het eerste' dat me te binnen schiet. Enerzijds beelden van het gebouw aan de Homeruslaan, de gangen, de lokalen, de binnentuin, de gymzaal waar ook weekopening was, de cantus leren zingen van rector Van der Veer. Anderzijds gedachten aan de mensen: docenten, klasgenoten."

Daarnaast is het statige, gele gebouw, dat inmiddels is verwisseld voor het nieuwe gebouw aan de Ina Boudier-Bakkerlaan een aspect dat velen zich inderdaad nog goed kunnen herinneren. Ole van Luyn behaalde zijn eindexamen in 1957 en vertelt: "Wanneer ik aan het USG denk komen er twee dingen in mijn hoofd: de man en het gebouw. Het gebouw: licht, ruimte, goed geproportioneerd, stalen ramen – en misschien de basis van mijn appreciatie van de architectuur van het interbellum. Een prettig gebouw. De man: Dr. J.A.G. van der Veer, de rector, dominant, op het eerste gezicht niet een gezellig persoon. Discipline was voor hem zeer belangrijk, maar hij was ook iemand die de leerling – althans deze leerling – door een moeilijke periode naar het eindexamen kon loodsen, en die oprecht geïnteresseerd was in het welzijn van allen."

Het schoolsysteem vroeger was strenger. Regels waren regels, punt. Je ging naar school, je leerde nieuwe dingen, het gezag van ouders en leerkrachten bepaalde je horizon. Een ander tijdperk. Maar zoals Ole van Luyn ons weet te vertellen, was het niet saai: "Er waren vakken waarin je oprecht plezier had, er waren leraren die je boeiende zaken bijbrachten en er waren schoolverenigingen. Ik zong bij de muziekvereniging A.M.O.R., speelde toneel bij Lampomene, was hoofdredacteur van de Apoforèta en leefde mijn geringe schaaktalenten uit bij Sissa. De fysiek meer begaafden waren lid van sport- en gymnastiekvereniging Isthmia."
Een van deze 'fysiek meer begaafden' was Ernst Verloop, eindexamenjaar 1945: "Ik had in mijn schooltijd minstens evenveel belangstelling voor het sociale leven met mijn vrienden en vriendinnen als voor goede cijfers op school. Isthmia speelde in de tijd dat het verenigingsleven nog niet verboden was een grote rol. Sport, het samen optrekken met klasgenoten en lezen nam een groot deel van mijn vrije tijd in beslag."

Ook Ruud Boone, eindexamenjaar 1957, heeft het USG als plezierig ervaren: “De leraren waren goed. Een aantal van hen was gepromoveerd en in deze jaren werden er enkelen hoogleraar. De sfeer in de klas was goed. Elk jaar weer vroegen mijn klasgenoten mij klassemanus te worden.”

Echter niet iedereen voelde zich direct op zijn gemak. José Vliegen, zichzelf aanduidend als: “wat introvert en onzeker, stugge puber, harde werker, betrokken leerling, trouwhartig in de weer met het klassenboek -- in het pre-digitale tijdperk een handzame informatiebron voor opgegeven huiswerk” was destijds in haar klas het enige kind dat ‘van buiten de stad’ kwam: “Niets wist ik van de ‘codes’ van de Wilhelminapark-- /Kampongwereld. Ik herinner het me niet als een relaxed geheel -- ik moest ook echt m’n best doen om het een beetje bij te benen allemaal.”

Dat de sfeer, het onderwijs en de omgang tussen leraren en leerlingen per tijdsperiode verschillen kenden, blijkt uit het verhaal van meneer Verloop, die op het USG zat tijdens de Tweede Wereldoorlog: “Mijn schoolperiode (1939--1945) is sterk beïnvloed door het oorlogsgebeuren. Niettemin hebben wij tot en met de 5de klas een redelijk regelmatige schooltijd gekend in een school, waar naast de verplichte vakken, ook duidelijk gestreefd werd de leerlingen een algemeen inzicht in en besef en liefde voor cultuur bij te brengen. Met uitzondering van de moeilijkheden met een enkele NSB leraar en lerares bestond er een goede sfeer van onderling vertrouwen zowel onder de leerlingen als met de leraren. Wel hebben wij – tot grote schrik van de rector – een keer buiten op straat in optocht gestaakt in protest tegen het ontslag van enige Joodse leerkrachten.”

De oorlog had zekere invloed op de school: “Onze lerares Frans was een fervent NSB lid. Op een dag kwam zij met een nieuwe shawl om haar hals de klas binnen, waarop een leerling (ik weet nog wie) opmerkte “Kijk ze heeft de strop al om”. De leerling werd voor enige dagen van school gestuurd.”

Door de oorlogsomstandigheden ontstond voor alle eindexamenkandidaten uit 1945 een uitzonderlijke situatie: “Het meest memorabele moment vond plaats aan het eind van mijn schooltijd. Vanwege de oorlogsomstandigheden was ik vanaf eind september 1944 in de 6de klas tot aan de bevrijding in mei 1945 niet meer op school geweest en had ook niet deelgenomen aan de sporadische lessen die soms bij leerlingen thuis plaats vonden. Het bericht dat alle 6de klassers geen eindexamen hoefden te doen en zonder eind--diploma naar de Universiteit mochten gaan, was vanzelfsprekend een onvergetelijk moment.”

Andere oud--leerlingen noemen, denkend aan onvergetelijke ervaringen, vooral de Provence- en Auvergnereizen. De Romereis die wij vandaag de dag kennen, bestond toen nog niet. De lustrumvieringen daarentegen echter wel, die leken haast uitgebreider gevierd te worden dan nu. Ruud Boone vertelt: “Een bijzondere eer vond ik het dat ik na het eindexamen werd uitgenodigd bij de afsluiting van het schooljaar in de Pieterskerk de oratie te houden. Ik moest in rokkostuum verschijnen en de kleermaker kon dat nog net op tijd aanmeten en klaar krijgen. De rector, dr. J.A.G. van der Veer kwam mij in een koets met twee paarden thuis afhalen waarna wij naar de Pieterskerk reden.”

En natuurlijk heeft iedereen bepaalde persoonlijke ervaringen. Zo herinnert José Vliegen zich de 10 voor haar mondeling Nederlands en een uitstap met haar klas naar de Biesbosch in de zesde klas als afsluiting van de gewone lessenperiode nog goed. (Nee, LSD (laatste schooldag) stond toen nog niet in het teken van waterpistolen, springkussens, feesten en het vasttapen van bruggers aan lantarenpalen.) Ook bepaalde leraren en lessen hebben grote indruk gemaakt: "De docent Grieks liet ons om de beurt 'docent' zijn bij de behandeling van een stuk Homerus. Compleet met achter het docentbureau zitten, huiswerkoverhoringen aan klasgenoten geven en de leiding nemen bij het klassikaal vertalen van een nieuw stuk tekst. De meest leerzame les: het zelf aan anderen moeten uitleggen…".

Hoe is het de oud-USG'ers vergaan na hun eindexamen? Allen hebben gestudeerd: rechten, geneeskunde, Oosterse talen, geschiedenis, noem het maar op. Antoinette Wieman, eindexamenjaar 1991, duidt aan: "Veel oud-gymnasiasten zijn in hun latere leven toch in een straal van een paar kilometer van de school gaan wonen. Mijn buurvrouw bleek tien jaar eerder eindexamen gedaan te hebben. En mijn zoontje zit in de klas bij kinderen van twee oud-klasgenoten. En dat nog wel in het oude gebouw van het Stedelijk Gymnasium! Een gymnasiast blijf je je hele leven."

Ook Ernst Verloop woont, na langdurig verblijf in het buitenland, weer dicht bij de school in Utrecht. "Nu met pensioen na een internationale en zeer gevarieerde loopbaan, nog altijd dankbaar voor de goede opleiding die ik daar gekregen heb en de vele vriendschappen die tot op de dag van vandaag hebben stand gehouden."

Ole van Luyn concludeert tevreden: "Ik kan -zij het met enige verbazing- (toenmalig) rector Van der Veer achteraf gelijk geven; hij wees ons er op dat de gymnasiale opleiding een κτῆμα ἐις ἀεί zou zijn: een bezit voor altijd."

Door: Pien de Ruiter

Met speciale dank aan: Ruud Boone, Ole van Luyn, Ernst Verloop, Fusien Verloop, José Vliegen en Antoinette Wieman

Don't forget your memories

Never thought we'd get there
At this age already, so old
When I look back at those days
When I look back at those times

Those times I don't get to know
Those times too far away
Those times our teachers were children
Those times will never fade away

And when they will, don't you forget
That it was the beginning
Of your and also my
Beginning of our future

Don't you forget that this is where it started
Your path to your future
The path that you have chosen
The path that's now open

Because after a few more years you'll be gone
You'll start a life with the plain and the simple
A nice place with many good people
But don't forget it this place

After many years you'll remember
That place you didn't wanted to go
That place you want to go back
That place you won't go to

Because you'll have to go on
Go on with your life
But don't forget this little place
In your filled mind palace

But one day this all will be gone
But those memories will carry on
They'll carry on
Those memories from long ago

Those memories from your first day
Till your last
The breaks and the lessons
Those after school clubs

Door: Amani Maniran

NOSTALGIE TUSSEN DE KINDERKNUTSELWERKJES

Op het moment dat ik het oude gebouw binnenstap, dat tegenwoordig een basisschool genaamd "de Odyssee" is, word ik overspoeld met nostalgie. Allereerst doen de hoge kinderstemmetjes, felgekleurde knutselwerkjes en Spongebob-rugzakken me denken aan de basisschool. Het zijn echter de herinneringen van vier jaar geleden die overheersen.

"DE SFEER IS ANDERS; VEEL LICHTER, FRISSER EN SCHONER, MAAR NOG STEEDS WAT TEMPERATUUR BETREFT ZO KOUD EN ZO KNUS WAT BETREFT DE ARCHITECTUUR."

De grote ingang waar ik als brugger en ex-eersteklasser doorheen kwam als het weer eens gesneeuwd had en ik de fiets niet nam, wordt niet meer in gebruik genomen en de klapdeuren worden geblokkeerd door een tafeltje met schattige kersthuisjes en nepsneeuw. De hele school is trouwens gedompeld in de kerstsfeer. Daar kunnen wij nu nog wat van leren, met een enkele kerstboom en hier en daar wat papieren kerstversiering...
De ouders en kinderen gebruiken nu ook de ingang waar ik zelf meestal doorheen kwam. In de twee winters die ik hier heb meegemaakt was het daar zo glad dat er standaard een domino-effect van vallende leerlingen met hun fietsen te zien was.
Als we eenmaal echt binnen zijn, glijden mijn ogen over de voor mij vreemde inrichting, en mijn gedachten dwalen af naar het eerste jaar dat ik in de imposante school doorbracht. De sfeer is anders; veel lichter, frisser en schoner, maar nog steeds wat temperatuur betreft zo koud en zo knus wat betreft de architectuur.
Vroeger brachten we onze pauzes door in de kantine; een soort zwembad zonder water waar de kleintjes ongeveer verdronken tussen de lange bovenbouwers en zich dan maar verzamelden rond de hoger gelegen tafels, omringd door kunstwerken van leerlingen. Op de rand van het bad liepen we de modeshow tijdens onze eerste schoolstrijd. Maar dat droge zwembad is nu veranderd in een natte schooltuin; van de uitbouw is niets meer terug te zien. Als we de lokalen bekijken, zie ik dat er in vrijwel elk lokaal een Digibord hangt. Terwijl de digitale planning voor de kinderen uit groep 6 op het bord staat, zie ik in gedachte mevrouw Tielens met een krijtje en met overgave de franse vervoegingen op het bord pennen. De schoolleider zegt dat ze van drie lokalen, twee lokalen hebben gemaakt omdat de oorspronkelijke te klein waren. Ja inderdaad, denk ik, hoe hebben wij in godsnaam met een klas van dertig leerlingen gewerkt, waar nu een groep 6 aan het lezen is? En hoe hebben wij met meer dan 600 pubers daar kunnen werken, waar nu 400 kinderen, waarvan de een deel net tot mijn middel komt, rondlopen?
In de gangen vinden mijn ogen planken aan de muren; oh ja, dat soort planken waren er toen ook verspreid over de hele school. Daar kon je ongestoord op zitten, aan eten of aan leren; in de pauze of na schooltijd. Als we verder doorlopen worden we gewezen op de wc's; de bekladde deuren en vieze wc's zijn inmiddels vervangen door mini toiletten waar de kinderen met een WC-ketting heen mogen. De tuin was altijd een groot pluspunt geweest en dat is het voor de Odyssee nog steeds. Waar ik vroeger picknickte met vrienden, daar staat nu een schommel en een klimschip, maar de gaudibank staat er wel nog altijd.

Ik bedenk me dat of je nu kijkt naar haar leerlingen en docenten, de aankleding of de sfeer; er is veel veranderd in wat ooit ons karakteristieke schoolgebouw was; alleen de naam doet nog denken aan het klassieke karakter dat het monumentale pand ooit bezat.

BENTHE DE RIDDER

DE BINNENKANT VAN HET OUDE SCHOOLGEBOUW

Mette van Dijk 4D

Krijn Kieviet AKA Berend Bot

Het is niet onopgemerkt gebleven: op vijf december 2014 verzamelden verschillende halfgoden zich op het USG. Bewapend met scherpe zwaarden en uitverkoren met hun eigen gaven gingen zij de strijd aan. Verschillende veldslagen werden uitgevochten in de aula en de kantine. Zo zeer raakten zij verwikkeld in hun persoonlijke strijd om de macht dat zij bijna hun doel uit het oog verloren: het vinden van het ambrozijnwater (dat maakt de goden onsterfelijk). Er was wel iets geks aan de hand: na afloop was er geen spoor meer te bekennen van de oorlog. Geen met bloed besmeurde muren of krassen in de verf op de muur. Geen rottende lijken in de school. Geen vergeten zwaarden. Geen winnaar die de macht op het USG overnam.

Nou ja kijk. Het zat dus zo: het was eigenlijk een spelletje. Live Action Role Playing heet dat. Oftewel, LARP. Het idee is dat je een spel speelt waarin je niet jezelf bent, maar iemand anders. Je bevindt je dan ook in een andere wereld. Een wereld waar wezens met superkrachten bestaan bijvoorbeeld. Dat klinkt natuurlijk wel een beetje gek, zeker omdat jij waarschijnlijk dacht dat er echt halfgoden door de school renden (dat klassieke onderwijs van tegenwoordig). Het was gelukkig allemaal het gevolg van een lustrum-workshop van meneer Kieviet. Omdat het voor de meesten een abstract en vreemd geheel blijft, heb ik besloten meneer Kieviet maar eens te ondervragen over zijn gekke hobby.

Hoe en waarom bent u begonnen met LARP-en?

Hoe… ! Een jaartje of twintig terug ben ik begonnen met rollenspel. Gewoon aan tafel. Dan heb je skills en beleef je avonturen. Je wordt dan een soort hoofdpersoon in een verhaal dat iemand anders bedacht heeft. Altijd gezellig. We hadden dan altijd chips en whiskeycocktailsaus, dat was één groot feest. Toen ik ging studeren werd er door de studievereniging een leven rollenspel georganiseerd en toen dacht ik nou, dat is vast net zoiets, dus ik ga wel gewoon kijken. Ik was nieuwsgierig: een levend rollenspel, ja hoe gaat dat dan? Want in dat verhaal ben je bijvoorbeeld groot en sterk, nou, ik ben niet groot en sterk, dus hoe ga je dat dan spelen? Ik heb me toen opgegeven en sindsdien doe ik het elk jaar wel een keertje.

Hoe ontstaat zo'n LARP-bijeenkomst precies?

Op dit moment zijn er meerdere groepen en die hebben zelf bedacht: oké, we gaan dit doen. En die bedenken dan zelf een verhaal en gaan dat uitvoeren. Ik heb dat zelf tien jaar gedaan, maar het kost bizar veel tijd. Dus daar zijn we uiteindelijk mee gestopt, want we kregen kinderen en dat soort dingen, het werd allemaal wat lastiger in te passen. Voorheen organiseerden we zelf een weekend en namen we de week van tevoren allemaal vrij van studie of stage of wat dan ook. Dan waren we de hele week bezig met voorbereidingen. Naar zo'n weekend komen er andere mensen die wij niet kennen om het verhaal te spelen dat wij hebben bedacht.

Wat voor personage heeft u meestal?

In ons eigen spel heb ik een rover neergezet, dat was botte berend. Berend Bot. Die was heel bot: jij praat tegen mij, dat wil ik niet, nou dan maak ik je dood. Een keer wilden twee mensen zich aansluiten bij mijn roversbende. Toen zei ik: oh, jullie willen allebei bij mijn bende, nou ik heb plek voor een, vecht het maar uit met zijn tweeën. Oh, jullie willen niet vechten? Okee blam **maakt een beweging alsof hij iemand doodschiet**, ik kies jou. Dat is echt fantastisch.

Ik kan me voorstellen dat het bij sommige mensen best gevoelig ligt, doodgaan en dat soort dingen. Ontstaan er wel eens echte drama's?

Ja, hebben we wel eens gehad. Een meisje werd doodgemaakt door een jongen. Dat was op zich wel lullig. Je had een bende, een soort primitieve barbaren en die hadden een beetje de pik op een toch wat meer handelaarsachtig typje dat duidelijk wat rijker was. En die zaten hem de hele tijd te omsingelen en ja, een beetje te dissen. En dat meisje had daar wel de hoofdrol in, terwijl ze zelf eigenlijk niets kon. Maar zij had drie grote kerels achter zich staan. Toen dat meisje een keer alleen was, dacht dat rijkere typje: dit is mijn kans. Blam, meisje dood. Maar dat meisje vond dat niet leuk. Want ze had een personage gemaakt, veel moeite in gestopt en dat was nu dood. Je kunt dat ook anders doen, een ontvoering maken… Maar ja, dat is natuurlijk het lastige. Mensen hebben soms een heel verschillend idee over -

hoe je zoiets uitspeelt: de één gaat echt voor de winst, de ander juist weer voor het drama.

Waarom is LARP-en zo leuk?

Het is aan de ene kant heel spannend, want je loopt door het bos en het is donker en je weet dat er opeens iemand, die je niet ziet (want het is donker), vandaan kan komen en op je af komt rennen om wel met een … plastic zwaardje, oke, maar wel om jouw personage iets aan te doen en dat is dus heel erg spannend. Er zit vaak een soort van puzzeltje in: deze zegt dit, die zegt dat en dan wordt in de loop van het weekend steeds meer duidelijk hoe dat verhaal in elkaar zit. Dat vind ik leuk. En het is vaak buiten lekker in het bos, dat vind ik heel fijn.

.. voor een bioloog…

Ja, wat dat betreft, ik ga vaak met meer biologen en dan word je achtervolgd door allemaal legers en ben je aan het vluchten en dan zegt iemand: "Kijk, een bonte specht" en dan zegt iedereen: "Ohja" en dan pakken ze allemaal hun verrekijker erbij.

Gossip Girl

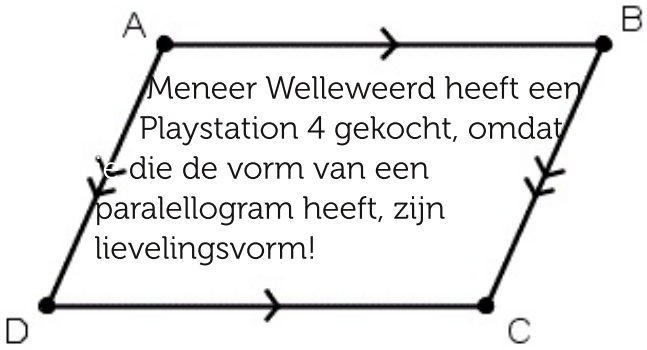

Meneer Welleweerd heeft een Playstation 4 gekocht, omdat je die de vorm van een paralellogram heeft, zijn lievelingsvorm!

Anna (4e) blijkt erg goed in de smaak te vallen bij de Italiaanse uitwisselingsstudenten!

Het gerucht gaat dat meneer Muusse in zijn vrije uurtjes model staat voor de hollister.

Het gerucht gaat dat de groenteboer in het winkelcentrum naast de school groene Jumbo-mandjes verhuurt voor 50 cent.

Het schijnt dat meneer Van Uum Latijnse teksten maakt over het oordeel van Paris met hemzelf als Paris en mevrouw Laan als Venus.

Houden sommige bruggers tijdens de griezelverhalen van mevrouw Reinink elkaars handjes vast?

HEEFT MENEER KAMERBEEK EEN NIEUWE BAAN?

Fun facts

Vlinders zouden bloed drinken, als ze de kans zouden krijgen

7% van de inwoners van de Verenigde Staten denkt dat Elvis Presley nog leeft

Jodi Rose (Australische artiest) is getrouwd met een 600 jaar oude brug in Frankrijk.

Bill Gates heeft genoeg geld om alle 18-jarigen in de USA naar een 4-jaar durend college te sturen

De Kerstman zou 12 miljoen werkers nodig hebben om alle pakjes naar alle 716 miljoen kinderen in de wereld te brengen

De gemiddelde vrouw spendeert ongeveer een jaar van haar leven om te kiezen wat ze aandoet

Wodka kan gebruikt worden als haarconditioner, medicijn tegen kwallensteken en als insectenafweermiddel

Vanille-aroma is soms gemaakt van urine van bevers

Je tong tegen je gehemelte drukken helpt een brain freeze te stoppen

De cast van Glee heeft meer liedjes dan The Beatles

In de Verenigde Staten heten 47 mensen Lol. Niet met initialen, maar ze heten bij de voornaam Lol.

In je lichaam zit genoeg carbon om 900 potloden te maken

In Rusland is het illegaal om kinderen te vertellen over homoseksualiteit

Bijen zoemen meestal in toonhoogte A, maar als ze moe zijn zoemen ze in toonhoogte C.

Op een heldere nacht, kan het menselijk oog 2000 tot 3000 sterren zien in de lucht.

In Zuid-Korea staat 's werelds eerste 'onzichtbare' toren

Walvissen en dolfijnen kunnen relaties met elkaar hebben.

Dagelijks worden 12 baby's aan de verkeerde ouders gegeven.

Er kan geen wetenschappelijk onderzoek worden gedaan om te bewijzen dat tijd echt bestaat.

Er bestaat kattenwijn genaamd 'Nyan Nyan Nouveau'.
De wijn bevat druivensap, vitamine C en kattenkruid.

THE HUNGER GAMES
MOCKINGJAY - DEEL 1

Ook spuit 11 besloot om Mockingjay - part 1 in de kerstvakantie te bezoeken. De organisatie in de bioscoop - Pathé in Amersfoort- was redelijk chaotisch te noemen. Gelukkig recenseer ik een film en geen bioscoop, dus laat ik dat verder buiten beschouwing.

In het vorige deel, Catching Fire, heeft Katniss Everdeen (Jennifer Lawrence) het krachtveld van het spel vernietigd door een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Terwijl ze een pijl de arena in stuurde, sloeg de bliksem toe en vernietigde het krachtveld. Katniss raakte daarbij verlamd en legde bijna het loodje. Ze werd echter net op tijd gered door enkele tegenstanders van professor Snow (Donald Sutherland). Enkele anderen, onder wie Peeta Mellark (Josh Hutcherson), werden gevangen genomen door het Capitool. Katniss' thuisbasis, district 12, werd vernietigd door het Capitool.

In Mockingjay wordt Katniss aangewezen als het symbool van de strijd tegen het Capitool, de rebellie, geleid door de president van district 13, Alma Coin. De hele film is gebaseerd op strijd. De beelden en boodschappen worden op een manier gebracht die spreekt tot de verbeelding. De Hongerspelen zijn natuurlijk geen normaal concept en worden onder fictie geschaard, maar opstand en rebellie kennen we wel uit andere delen in de wereld. De angst waarmee de mensen uit district 13 leven doet je beseffen dat het niet overal op de wereld zo veilig is als dat wij over het algemeen meemaken in Nederland.
De slechte macht bestrijden, daar draait deze film vooral om.
Professor Snow heeft Peeta in zijn macht en hersenspoelt hem maar al te graag.
Hoe ver moet je als de grote macht van een gebied gaan om je inwoners "tevreden" te stellen?

De hoeveelheid actie is vergeleken met de vorige films wat laag te noemen. Dat neemt gelukkig niet weg dat er volgend jaar een tweede deel wordt uitgegeven, waar de grande finale hoogstwaarschijnlijk spetterend wordt weergegeven. Uiteraard eindigt de film dan ook met een cliffhanger, maar dat lijkt me logisch wegens eerdergenoemde reden.

Om een echte actiefilm te zien, kan de liefhebber zich beter begeven naar de zaal waar Taken 3 gespeeld wordt. Desalniettemin vind ik de film een succes wat betreft verhaallijn, met mooie special effects en goed gespeelde rollen. Zeker een aanrader om te kijken!

- Joëlle Schut

“Fouten” in de school

Amani Maniran

Het USG heeft nu al vier jaar een nieuw gebouw, maar is er wel logisch over nagedacht? Ik ging door de school om ‘’fouten’’ te ontdekken in ons gebouw.

Neem bijvoorbeeld de docentenkamer. Is het je ooit opgevallen dat er helemaal geen A0.06 is? Of zit dat kamertje ergens verstopt?

Misschien is het je opgevallen dat er helemaal geen B0.05 bestaat in de school, of juist dat er een B0.01 in de C-vleugel zit. En waar zijn de lokalen C0.03 en C0.04?

Dit soort fouten vallen je meestal pas op als je goed kijkt. Op naar de volgende verdieping…

Daar is mij maar 1 fout opgevallen, maar misschien vinden jullie er meer! Boven de klapdeuren van de C-vleugel staat namelijk C1.01-C1.12, maar als je goed kijkt is er helemaal geen C1.08 te vinden.

De school had ook nog eens een miskoop gedaan: die betonnen palen die op willekeurige wijze midden in de lokalen zijn geplaatst. Blijkbaar zouden die palen nut hebben, maar dat hebben ze tot nu toe nog niet bewezen.

De palen worden verkocht als ‘klimaatpalen’. Ze zouden dan het lokaal warm maken als het buiten koud was en andersom. Maar hebben wij daar ooit iets van gemerkt?

Onze school mag dan wel zo oud zijn, maar of de school met de jaren wijzer is geworden…

QUOTES

Wolters: ''Afrika was vroeger gewoon een heel groot zwart gat'' ''Ja, het was gewoon een gat op de kaart'' * klas lacht* ''....''

Verweij noteert leeswerk op het bord: ''En in mijn onnozelheid denk ik dat jullie dat ook echt gaan doen''

ll heeft beker van ll2 opengedaan, er lekt water in de tas
Gordijn: '' nu we het toch over vloeistoffen hebben...''

Wolters: ''De godin van de knieën''

Werkhoven: ''What does surgeon mean?''
Ll: ''People cutter?''

Verweij: ''God zal het belonen, en anders ik"

Kers: ''Wat gebeurt er met vrouwen als ze zwanger zijn? De hormonen gaan feestelijk naar de kermis!''

ll: ''Ik zou nooit bij de Styx kunnen zweren.''
Reinink: ''Ja jij niet, maar jij bent ook geen god! BURN!''

Peulen: ''Over wie bepaalt wat Niels is en wat niet Niels is.''

Kieviet: ''Zeg heren, als jullie eens ophouden met het betasten van die vrouw daar kunnen we beginnen!''

ll1 leest: ''Elke aanraking vermijdend, alsof ze een gevaarlijke besmettelijke ziekte had''
ll2 zegt: ''Ebola''
Acoca: ''Heel recent''

Leerling huilt na overleg met andere leerling over planning samenwerking
Blom: ''Je moet echt stoppen met overal doorheen te balken''

Verweij: ''Nou, er staat bij: 'alleen als demonstratieproef', dus dat leek me wel wat voor jullie.''

Peulen: ''Jij bent de knapperd, ik niet.''

Leerling: ''Wel jammer dat Verweij geen Bas heet, dan hadden we hem kalebas kunnen noemen.''

ll: ''Vorig jaar ontplofte onze reageerbuis bij deze proef''
Verweij: ''Ja, maar dat was vorig jaar''

Humke: ''Zoals Junge, die is mannelijk''
ll: ''Niet allemaal''

Werkhoven: ''Is it a man or a woman on the picture?''
ll: ''Why not both?''
Verweij: ''En de reageerbuis daarna niet op tafel leggen, daar kan 'ie niet tegen. Ook niet tegen je huid houden, maar dat is minder belangrijk.''

ll is boeken alweer vergeten, Humke met een voorbeeldzin:
''Dieses Buch is nicht von ll''

Wolters neemt telefoon in
Wolters: ''Je hebt mijn dag gemaakt''
ll: ''En die van mij verpest.''
ll2: ''Deed Humke dat niet al?''

Verweij: ''Heb je een irritatiepilletje genomen?''

van den Broek: "Ik ben dik!"
Leerling: "Uhh, oké?"
van den Broek: "Hoe zeg je dat in het Frans?"

Verweij: ''Ik heb een keer een les bijgewoond in Tsjechië. Onverstaanbaar.''

Werkhoven: ''High-five is sooo 2012, ll. Think about something new.''

Wolters: "Ξενε, Ζευς αυτος νεμει ευτυχιαν τοις ανθροποις τοις αγαθοις τε και κακοις."
Leerling: "Gezondheid."

Welleweerd: "Ja, je zou het niet zeggen, maar ik ben nu echt nuchter!"

Werkhoven: ''And then there are students who say: no, you can't say blackboard, that's racist!''
ll: ''Afro-american board''

van den Broek: "Wie een onvoldoende heeft moet een taart bakken."
Leerling: "Mag het ook space cake zijn?"
van den Broek: "Mag wel, maar niet te veel."

van Coeverden: "Where have you been on vacation?"
Ll1: "New York."
van Coeverden: "And what did you do there?"
Ll1: "Uhhh..."
Ll2: "Yes, that is othere koek!"

Humke: "Een strudel is dus eigenlijk de taartversie van een dichtgeklapte pizza."

Van Bergeijk: ''Nauwkeurigheid is 80% van wiskunde. Creativiteit is de andere 20%.''
Ll: ''En nadenken dan?''

Gordijn: ''Ik ben op vakantie geweest met mijn dochtertje van vijf, die is heel schattig, en met mijn vrouw, die is ook heel schattig.''

Gabreëls: ''... op zich is dat een goed thema, wat ik je niet onder de voeten weg wil maaien, als er gras was geweest''

Humke: "Was ist heute besonders mit dem Essen?"
Leerling: "Umm... Schnitzel?"

Van den Nieuwenhuijzen: ''Doe 'ns gek, let 'ns op!''

Righolt: ''Doe dat nog één keer en we laten je castreren!''

Humke: ''Ll, der schlafende Einzelgänger!''

Landman: ''Waar is de tijd van de lijfstraffen gebleven? Met zo'n liniaal slaan, dat lijkt me fantastisch!''

Gordijn: ''Jullie zijn allemaal schatten.''

Humke: ''En hier hebben we Henk, onze doorzichtige leerling!''

Landman: ''Jullie zijn net die boze oude mannetjes uit 'The Muppet Show'!''

Reinink: ''Hoe overleef ik in deze leerlingenjungle? Door een pispaal van de dag in te stellen!''

Landman: ''Nee, ik ga niet alles op de ELO zetten, daar worden jullie lui van.''

Gordijn: ''Dat vind ik nogal ... gebruik van de x-as!''

Acoca: ''Toen de pest uitbrook..... eehh... uitbrak.''

Reinink, over Van Uum: ''Dat is ons lokaalspook''

Rutten: ''Stelletje nep-gymnasiasten!''

Gordijn (die een wortel eet): ''Gelooft iemand hier nog in Sinterklaas?''
ll: ''Ja!''
Gordijn: ''Dan vertel ik maar niet hoe ik aan deze wortel kom.''

Oostindien: ''Zien jullie dat? ll weer met die hoge cijfers, ik hou van je!''

Righolt: ''Zeepiemels, een echte delicatesse!''

vuilniswagen staat buiten
Kers: ''Kijk, de bruggerversnipperaar staat alweer klaar!''

Reinink: ''Je hebt ook een brein gekregen van O.L.H''*
*O.L.H. = Onze Lieve Heer

Gordijn: ''Dus, we nemen een groot en ... volumineus persoon zoals ll1, en een wat kleiner persoon, zoals ll2.''

ll tegen mw. Zijp: "Ze is letterlijk god!"
2 minuten later, dezelfde ll tegen mw. Zijp: "Ze is letterlijk god!"
Mw. Zijp tegen ll: "Dank je ll, ik waardeer mijn eigen goddelijke status."

ll: ''Was Helena niet na 10 jaar lelijk geworden?''
Reinink: ''Alsof jij over 10 jaar niet lelijk bent!''

Reinink: ''U zou zich zo moeten schamen, kruipt onder een stoeptegel en gaat daar tussen de pissenbedden zitten.''

Acoca: ''Als voorbeeld bijvoorbeeld...''

Kieviet: ''Dat is geweldig! Plasmolyse in your face!''

Gabreëls: ''En wat zou een dadaïst dan zeggen? *Peeeeep* Of hij zou op één been gaan staan en gaan blaffen. Want het is gek.''

Reinink: ''Het valt me op dat er steeds meer brillen- en gehoorapparaatreclames op tv zijn.''
ll: ''Misschien valt het u wel op omdat u tot de doelgroep hoort.''

Emiel: ''Ik haat kinderen!''

Humke: ''Ll, weet je dat je heel boos kunt kijken?''

Landman: ''Dat lijkt me zo verschrikkelijk, als je hoofd wordt afgehakt, en het gaat mis''
ll: ''Het lijkt me sowieso verschrikkelijk''

Ll: ''Meneer, is dat van u?''
Desar: ''Ja, dat is mijn persoonlijke rol glittertape!''

Gabreëls: ''Wie heeft m'n stiftjes getjapt?''

Reinink, die advies geeft aan leerling die zich niet goed voelt: ''Ik ben helemaal niet aardig, ik heb alleen geen zin om je straks op te vegen!''

Leerling na ALWEER een miscommunicatie-momentje met Baron: ''Baron is echt Oost-Frans doof.''

Gabreëls, over Oscar Wilde: ''... en hij was zo gay als een kokosmatje!''

Reinink: ''Da's pech, IQ weg!''

Van De Noort: '' Een zeker persoon was hard op weg naar het maximaal aantal fouten''

Holten: ''Ik maak een mindmap, ik ga even modern onderwijs geven''

Kers: "De jongens in 2A zijn gewoon een soort opgroeiende embryo's."

Reinink: ''Ik krijg echt kicks van grammatica.''

Bühring: ''Ich habe keine flauwe Ahnung was du bedoelt''

Kers: "Kijk uit, want ook bewegen reken ik tot wangedrag!"

Ll: ''Wat doet u?''
Baron: ''Ik bespinner* jullie''

Holten: ''Mensen, stel eens vragen! Ik verveel me!''
Gabreëls over Willem-Alexander: ''Dat betekent dat 'ie exact even oud is als ik. De één wordt koning, de ander leerling Nederlands. Ik weet al wat ik liever ben!''

Van Diemen, doet Ahmed de conciërge na: ''Ik weet waar je huis woont!''

Kers: "Oja, dat is grappig natuurlijk want daar komt "kont" in voor. Ik moet er nog even aan wennen dat ik weer een tweede klas heb."

Ll: ''Hee, uw baard is langer geworden''
Desar: ''Dat gebeurt met die dingen''
Ll: '' U moet hem laten groeien, dan bent u zo'n wijze man''
Desar: ''... of een zwerver''

Berk: ''I'm losing the will to live!''

Verweij *vult pipet precies tot het streepje*: ''Het is een gave. Sommige mensen hebben dat nou eenmaal hè.''

Reinink, over Griekse straffen: ''Ja, Teeven loopt steeds te zeiken over die gevangenissen ... minder, minder, minder! Oh, oeps''

Verweij: ''Ik moet toch iets minder bier gaan drinken''

Gabreëls nadat Van Diemen langs is geweest: ''Dit is dus het gouden moment om een boek uit het fin de siècle te lezen''

Reinink: ''Je gedraagt je echt als een HAVO-meid van 14''

Gordijn *draait luidspreker*: ''En zo hoor je dus geen muziek meer.''
Leerling: ''Maar de radio staat ook uit''
Gordijn: ''Ohja''

Berk: ''You're so fascist when it comes to exercises''

*bespioneer

THE IMITATION GAME

Verhaallijn: De film vertelt het waargebeurde verhaal van de Britse wiskundige Alan Turing (gespeeld door Benedict Cumberbatch, bekend van BBC 'Sherlock' en 'Star Trek: Into Darkness'). Turing krijgt in de Tweede Wereldoorlog de taak om de onderschepte gecodeerde codes van de Duitsers te ontcijferen. Turing maakte deel uit van het team dat codes kon ontcijferen die door het Enigma-apparaat, een Duits coderingssysteem, waren ontstaan. Niet alleen mannen werden in het team toegelaten, maar ook een vrouw, Joan Clarke (gespeeld door Keira Knightley, bekend van de Pirates of the Caribbean reeks). Alan en Joan worden goede vrienden en staan zelfs op het punt om te trouwen. *PLOT TWIST* Alan Turing is homoseksueel en in die tijd was het nog strafbaar.

De film is in première gegaan op 29 augustus 2014, maar in Nederland is de film pas uitgekomen op **9 januari 2015.**

Joëlle Schut

DE TOEKOMST VAN MIJN RIJBEWIJS

Al een geruime tijd ben ik de trotse bezitter van een mooi roze pasje, waar ik inmiddels ook in mijn eentje van heb kunnen genieten. Eindelijk 18 en zonder ''coaches'' autorijden! Toch bleek het niet helemaal normaal te zijn om een blond meisje op pumps, in haar netste jurk -het was immers Eerste Kerstdag - met een Renault Espace bij het tankstation te zien staan. Ik werd bekeken alsof er zojuist een driejarige uit een monstertruck stapte.

Dat gevoel deed me denken aan de ontwikkeling van zelfrijdende auto's de laatste tijd. Zou dat gek zijn, later?
Ik begon me inmiddels af te vragen of ik dat pasje in de toekomst nog wel nodig heb. En ik vroeg me af wat voor situaties dat zou gaan opleveren. Wat als er later écht een driejarige uit een monstertruck kruipt? Handig man, hoef je niet eens meer de Albert Heijn-jongens te laten komen om de boodschappen te brengen. Gewoon even je buurjongetje fixen, of je eigen kind.

''Even boodschappen doen hoor! JONGENS, wie heeft de auto naar de Mediamarkt gestuurd om daar met Bitcoins de nieuwe Xbox 3020 te kopen?''
''Shit, waar heeft de auto zichzelf geparkeerd?''
''Toch jammer dat ik niks meer te klagen heb over de buurvrouw haar rijkunsten sinds ze een zelfrijdende auto heeft''
''Henk, weet je nog van dat blondje meisje toen bij het tankstation in Cothen, toen op Eerste Kerstdag 2014? Lang leve de techniek van tegenwoordig! Scheelt weer blikschade!''

Dat soort dingen krijg je dan. Oh, en het programma 'De Allerslechtste Chauffeur van Nederland' bestaat dan ook niet meer omdat slechte chauffeurs niet meer in de omloop zijn.

De pakketjesman verliest z'n betekenis een beetje, want ja, je kunt net zo goed je auto naar het distributiecentrum sturen om je gloednieuwe zomerjas op te halen.
Scheelt ook nog eens verzendkosten.
Nee, dat scheelt geen benzine. Dat bestaat tegen die tijd al láng niet meer, want het is domweg op.

Waar we dan op rijden? Misschien wel op lucht. Of je print gewoon een hamburger uit je 3D-printer -die iedereen dan heeft - en dan stook je die op in je auto. Zonde van die hamburger hoor ik je zeggen. Dacht het niet, want dat ding is toch van 3D-printerinkt gemaakt dus te eten was het vast niet! (Ondertussen zit ik in een parallel universum in 2035 aan de keukentafel en hebben mijn kinderen net hamburgers geprint) Aan hamburgers geen gebrek. Misschien gaat McDonalds ook wel hamburgers printen in de toekomst. Plastic kaas zit er toch al op, dus is dit een mooie oplossing, mochten de koeien ooit opraken.

Laten we maar weer terugkeren naar de werkelijkheid. Stiekem hoop ik dat dit alles niet gaat gebeuren, want ik vind autorijden veel te leuk. Een benzinevervanger lijkt me daarentegen wel wat. En die plastic kaas op de hamburgers? Ach, die is tijdloos.

De toekomstplannen van de wind

Het was ochtend, veel te vroeg, bijna tijd om naar school te gaan. Buiten was het donker. De dikke grijze wolken vlogen voorbij. Mijn raam stond open, wagenwijd open. Ik hoorde het "woesh"en van de wind en het tikken van de regen op de vensterbank, die bedekt was met glinsterende druppels.

Toen ik later op de fiets zat, vervloekte ik de wind. Ze blies de regendruppels hard in mijn gezicht, zodat het pijn deed en ze zorgde dat ik bijna niet vooruit kwam. Ik kwam te laat op school en mijn handen waren rood gezwollen van de kou. Het zou fijn zijn, dacht ik, het zou fijn zijn als we het weer gewoon konden controleren. Dan zouden we nooit meer nat worden op de fiets, zouden we niet op school komen met een ontploft kapsel, terwijl we eindelijk eens een "good hair day" hadden. Dan zou er altijd zon zijn, en wat sneeuw en ijs, als we zin in winter hadden.

Grote machines zie ik voor me. Enorme stofzuigers die de windhozen al lang van te voren aan voelen komen en die hen dan zonder pardon opzuigen.
Fabrieken vol met wolkenvangers die wolken bij elkaar brengen en doen regenen in woestijnen, boven meren, of boven akkers die besproeid moeten worden. Wereldwijde vloerverwarming, zodat we nooit meer koude voeten krijgen. Airco's in bomen die de overmaat aan warmte kunnen opslokken. Nooit meer klotsende oksels en bezwete gezichtjes. Nooit meer wintertenen. Nooit meer een weerbericht dat niet klopt. Nooit meer feestjes die in het water vallen, of oogsten die mislukken. Nooit meer schipbreuken of vliegtuigcrashes, nooit meer doden door noodweer. Geen overstromingen, orkanen of tornado's. Geen huizenhoge golven op zee.

Wat prachtig zou dat zijn, dacht ik. Ja, echt heel erg fijn.

's Avonds kwam ik, na vele omzwervingen van nablijven en boodschappen doen en lekke banden en saxofoonles eindelijk thuis, eruitziend als een verzopen kat, mijn jas ruikend naar natte hond, mijn haren druipend en mijn ogen omringd door uitgelopen mascara.
Nog nooit had mijn huis zo warm gevoeld, nog nooit was mijn zachte, veel te grote grijze donnaybroek zo heilig geweest. Toen wist ik wel dat mijn toekomstplannen voor de wind geen goed idee waren geweest. Want zonder kou is warmte niet meer warm.

Als weer en wind worden afgeschaft, zullen we niet alleen maar nooit meer nat regenen, we zullen ook nooit meer uit kunnen waaien op het strand. We zullen nooit meer leunen in de wind, of lachen om ons regenpak. Nooit meer zullen we met zijn allen nat zijn, zullen we gezellig samen kunnen zeiken over niets. Kinderen zullen niet meer stampen in de plassen met hun gele regenlaarsjes, zakenmannen zullen geen beslagen brillenglazen dragen. Alles zal voorspelbaar zijn. Het landschap zal niet meer veranderen, een luchtballon waait dan niet meer weg, maar blijft zweven op één plek. Alle landschappen zullen hetzelfde zijn, de wereld saai en onveranderd, reizen zal geen zin meer hebben. Overal dezelfde dieren, eten, groenten, bloemen.

De mens zal dan de wereld slechts verpesten met haar veel te slimme plannen. Prachtig zal het niet zijn, en al helemaal niet fijn.

Toen ik 's avonds wilde gaan slapen, met mijn raam wagenwijd open, vroeg ik, mijn stem verdwijnend in de donkere nacht, opgeslokt door de grijze wolken en de rondvliegende regen: "Waarde wind, heeft u eigenlijk nog toekomstplannen?"
"Ach" bulderde zij blazend terug "Ik dacht erover om nog eens uit het westen te gaan waaien! Oh, en het liefst neem ik dan nog een hoop dikke, grijze regenwolken mee!''

Mette van Dijk

horoscoop

steenbok
21 december – 20 januari

Jij hebt een drukke party-·agenda en gebruikt je vrije dagen niet om uit te rusten. Toch word je stiekem een beetje moe van al dat gefeest en dat begin je nu te merken. Doe eens een stapje terug en probeer in de nacht een uurtje langer te slapen!

vissen
19 februari – 20 maart

Je hebt een drukke tijd achter de rug. Overspoeld met huiswerk, toetsen en PO's vond je het moeilijk je sociale leven te onderhouden. Probeer hier niet te lang in te blijven hangen en haal alle gemiste tijd met vrienden gezellig in!

stier
21 april -· 22 mei

Toen je de derde vijf zag staan op magister was het wel weer duidelijk. Je moeder had toch gelijk toen ze vroeg of je niet iets moest leren. Probeer je leven weer op de rails te krijgen en maak voor de verandering eens een keertje je huiswerk.

waterman
21 januari – 18 februari

Hoewel alles op het eerste gezicht goed met je lijkt te gaan, zijn de goden jou deze periode niet gunstig gezind. Je voelt je niet zo goed, maar gelukkig hebben je vrienden dat door. Zij zijn er voor je om je door deze moeilijke periode heen te helpen.

ram
21 maart – 20 april

Momenteel voel jij je helemaal *amazing*, je zit lekker in je vel en je paradeert stralend door de schoolgangen. Jouw goede humeur brengt veel positiviteit met zich mee en geeft je liefdesleven een boost!

tweelingen
23 mei – 20 juni

Jij denkt vaak eerst aan anderen en dan pas aan jezelf. Afgelopen tijd heb je veel gedaan voor je omgeving. Het is een goede eigenschap, maar pas op dat je er zelf niet onder begint te lijden. Durf ook nee te zeggen en neem wat meer tijd voor jezelf.

maagd
23 augustus – 22 september

Lijkt het maar zo, of dwalen jou ogen tijdens de wiskundelessen wel heel vaak af naar die knappe *boy/ girl* achter in het lokaal? Geen zorgen, je nieuwe *crush* ziet jou ook wel staan. Durf erop af te stappen, maar zorg wel dat je niet in de *friendzone* belandt!

kreeft
21 juni – 20 juli

Plannen is niet echt jouw ding en daar heb je de laatste tijd veel last van gehad. Je vindt het moeilijk om dingen af te maken en hebt de laatste tijd weinig concentratie. Probeer je aandacht te richten op één onderwerp, dan gaat het vast beter.

leeuw
21 juli – 22 augustus

De sterren voorspellen een enerverende maand voor jou; er staat je een grote verassing te wachten. Wat deze verrassing precies inhoudt is nog niet helemaal duidelijk, maar dat je er helemaal *happy* mee zal zijn al wel!

weegschaal
23 september – 22 oktober

Je sociale leven staat een beetje stil deze maand. Je vrienden zijn allemaal druk bezig met andere dingen en lijken weinig tijd voor je te hebben. Het is natuurlijk balen, maar maak van deze situatie gebruik om de dingen die je in de vakantie eindeloos lang hebt uitgesteld toch te gaan doen. Dat geeft vast een goed gevoel!

schorpioen
23 oktober – 20 november

Netflix heeft de afgelopen tijd een grote rol gespeeld in jouw leven. Zonder moeite kijk jij binnen een week tien complete seizoenen van je favoriete serie weg. Dat is natuurlijk genieten, maar als je achter je computer vandaan komt en voor de zoveelste keer je huiswerk niet hebt gemaakt, voel je je soms toch een beetje schuldig. Pak dit probleem aan, zodat je vader je abonnement niet opzegt en je schoolprestaties er niet onder gaan lijden.

boogschutter
21 november – 20 december

Over het algemeen word jij beschouwd als een muurbloempje en daar ben je helemaal klaar mee. Je hebt misschien niet de behoefte om je plannen voor dit weekend door de klas te schreeuwen, maar dat hoeft niet te betekenen dat je verder niks interessants te vertellen hebt. Heb vertrouwen en bewijs je omgeving dat je ook een andere kant van jezelf kan laten zien!

Colofon

Hoofdredactie

Benthe de Ridder

Schrijvers

Amani Maniran
Benthe de Ridder
Joëlle Schut
Mere Wolfensberger
Mette van Dijk
Pien de Ruiter

Fotograaf

Gemma van Gerven

Vormgevers

Joëlle Schut
Maud de Ruiter
Tijmen Huijting

Eindredactie

Joëlle Schut